

8. да се изравнят неравностите с пемза, като кожата преди това се натрива с тебешир.

Така се прави **ВСЕКИ ПЕРГАМЕНТОВ ЛИСТ**. Това производство издига пергамента (и папируса) до нивото на скъпоценните предмети. Положението се променя чак след изобретяването на парцелената хартия малко преди епохата на Възраждането.

Сега ще отворим книгата на „античния“ Тит Ливий. Ето как цветисто и многословно подхваща той своя разказ:

„Дали ще си струва труда да напиша историята на римския народ от основаването на столицата? Не съм съвсем наясно с това, но и да знаех, не бих се осмелил да го изрека. Работата е там, че това намерение е пробвано, както виждам, от мнозина преди мен, пък и нови писатели се появяват, които искат или да открият нещо ново сред фактите, или да надминат суровата древност с изкуството на своя разказ...“ [482].

Уверяват ни, че с такава засукана лекота са написани през уж I в. пр.н.е. всичките 142, а според други данни – 144 книги на Тит Ливий. За изработването на този уверен стил се налага да напишеш **МНОГО ЧЕРНОВИ**. Колко ли пергамент (телета и агнета) са били необходими! Ние смятаме, че обяснението е по-просто. Всички тези „антични“ книги са създадени през средните векове, когато хартията вече е широко разпространена.

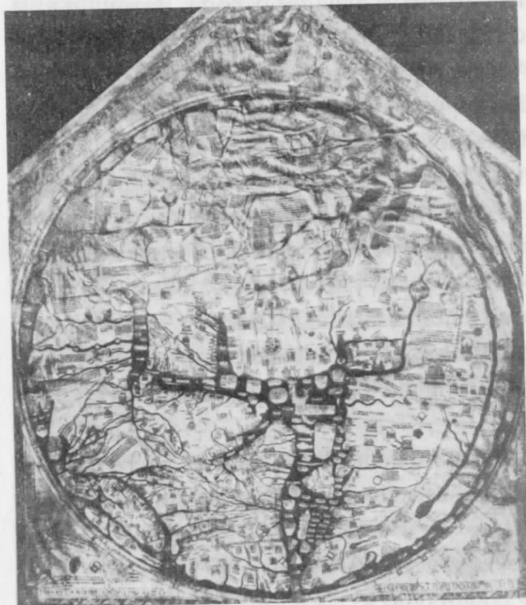


Рис. 7.3. Прочутата средновековна карта от Херефорд, направена уж в края на XIII в. Диаметърът ѝ е около 1,3 м. В левия ѝ долнен ъгъл е нарисуван „древният“ римски император Август на трон. На главата му има корона с християнски кръст. Увеличеният фрагмент е на следващата рисунка. От [1177], с. 311.